

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
17:41	17:16	16:17	תל אביב
17:46	17:20	16:16	ירושלים
17:38	17:14	16:14	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

מטרתנו בחיים

אל בית הגאון רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל נכנס יהודי נכבד ונשוא פנים, רואה חשבון השותף באחת הפירמות הגדולות בארץ. הוא מביט בבית הישן והמתקלף, בדלות הנוראה ובמיטת הסוכנות הפשוטה ששימשה את הרב שטיינמן כל חייו, ולא הצליח לעצור בעצמו: 'כבוד הרב יעבור לדירה אחרת לכמה ימים, ואני מארגן כאן לרב שיפוץ דה-לוקס, בית מפואר כראוי למעמדו של אחד ממנהיגי היהדות!'

הרב שטיינמן חיך, זו לא הפעם הראשונה ששועי עולם באים למעונו ונדהמים מהפשטות השורת בבית. הוא ביקש מרואה החשבון הנודע להתקרב ולהתיישב, ואז שאל אותו: 'מתוקף תפקידך כרואה חשבון בכיר, אמור לי בבקשה. אם מציעים לי עיסקה שתניב עשרה אחוזי רווח, או עיסקה המניבה מאה אחוזי רווח - במה לבחור?'

הלה חיך והשיב: 'נו, שאלה קלה... ברוח, בעיסקה המבטיחה רווח של מאה אחוז!'

'זה מה שאני עושה...' - אמר הרב שטיינמן. 'השקעה בבית בו אני מבלה את חיי הקצרים כאן - היא השקעה שהרווח עליה נמוך, נמוך מדי מכדי להשקיע בו. אני משקיע רק במה שמניב מאה אחוזי רווח - חיי צמח. השקעה רוחנית זו השקעה שמניבה מאה אחוזי רווח, לנצח נצחים. אני משקיע רק בהשקעות מובחרות כאלו!'

סיפור זה, מחדד לנו את התובנה האמיתית: כל השקעה בקנייני העולם הזה - היא השקעה קצרת מועד, לטוות קצר מאוד... השקעה רוחנית - היא ההשקעה הרוחנית, היא המובילה לרווח האמיתי, הבה נתמקד בהשקעות שמניבות רווח אמיתי, וכך ננצל את חיינו בצורה המיטבית כדי להגשים את ייעודינו בהם!

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

שמה יגרום החטא

מדוע פחד יעקב אבינו מעשו שהרי היה גיבור ומבורך מאת ה'

אלוקי אבי אברהם וגו' כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים". פלא פלאים: ממה פחד יעקב אבינו? יש לך הבטחות וייחוס וכוח ועוצמה ומשפחה, ממה אתה מפחד?

להבין זאת נקדים, עם ישראל היו במצרים והקב"ה אומר למשה בסנה שילך להוציא את עם ישראל ממצרים, שבוע ימים הקב"ה מבקש ממשה שילך ומשה מסרב לילך. ואמר לו הקב"ה מי שם פה לאדם וגו' ואנכי אהיה עמך... ועדיין משה רבינו אומר שלח נא ביד תשלח. שלח את אהרן. ויחר אף ה' וגו'. אומרים חז"ל, דע לך אם אין אתה גואל אותם אין מי שגואל אותם! הלך משה רבינו, ויהי בדרך במלון ויפגשו ה' ויעקב המיתו. ולמה? כי לא מל את ה'ן שלו! בא מלאך ורצה להרוג אותו, ותקח ציפורה אשת משה ותכרות את ערלת בנה ותגע לרגליו, ואז וירף ממנו. והקושיא זועקת! אתה אמרת אם אין אתה גואלם אין מי שיגאל אותם, אם לא משה רבינו אין גאולה ואין עם ישראל! א"כ, איך השי"ת רוצה להרוג את משה רבינו? אלא אומרת התורה, **כל הבטחות שהקב"ה מבטיח לאדם הוא רק בתנאי שהוא לא חוטא, אם עשה עבירה אין שום הבטחה.** ושימו לב, גם אם חלילה אין עם ישראל ואין גאולה, אין משוא פנים! אם חטאת - תענש!

זו גם התשובה אצל יעקב אבינו, "ויירא יעקב מאד וייצר לו", כיון שכל ההבטחות של השי"ת ליעקב אע"ה "והנה אנכי עמך וגו'" הם רק בתנאי שלא יחטא, התנאי הוא עד העבירה!! ויעקב אע"ה פחד שמא ח"ו גרם החטא, שהרי עשרים ושתיים שנה היה בבית לבן הארמי, וחשש **אולי ח"ו הוא נכשל באיזו עבירה ח"ו**, ועוד, שהרי באותו זמן לא קיים מצות כיבוד אב ואם ואילו עשו קיים. עשרים ושתיים שנה הייתי אצל לבן הארמי, מי יודע אם לא נכשלתי בעבירה? ואם נכשלתי אין הבטחה! פוחד יעקב שמא חטאתי! זו יראת שמים! פחד פחדים! על חשש שמא נכשלתי בעבירה, למרות שידע שמר תרי"ג מצוות, שבביל חשש כזה הוא פוחד! אדם מחלל שבת, מניח פעם תפילין וכבר קונה לוטו בטוח שמגיע לו והוא יזכה, הוא מרגיש בטוח, אין לו עבירות. תלמד מאבותינו הקדושים שפחדו שמא גרם החטא!!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

פרשתנו פרשת וישלח התורה מספרת: "ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר איתו וגו' ויאמר אלוקי אבי אברהם וגו' כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים". וכשמתבוננים, הרי הפחד הגדול הזה של יעקב אבינו, "ויצר לו" תמוה, ממה פחד יעקב?

נקדים: בפרשת ויצא שקראנו בשבוע שעבר: "והנה שלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי א' עולים ויורדים בו: והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' א' אברהם אביך וא' יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך..." והקב"ה באמת מבטיח לו, אתה הולך ללבן? **יש לך שמירה מיוחדת שלי, והנה אנכי עמך ושמרתיו בכל אשר תלך** והשבתיו אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך... לא רק בהלוח גם בחזור. יעקב אבינו פוחד מעשו ומלבן, והקב"ה מבטיח לו הבטחה שלא נשמעה כמותה, הבטחה ישירה מבורא העולם.

ובאמת גם בלי זה, יש ליעקב זכויות עצומות, הרי הוא נכדו של אברהם אבינו ובנו של יצחק וממשיך דרכו, ועוד, שכל האומה הישראלית תלויה בו.

צריך גם לזכור, כי יעקב אבינו היה איש חזק מאד, כמו שאומר הכתוב ויגל את האבן מעל פי הבאר אבן שהיו צריכים בשביל לגוללה דרך גלגול את כל רועי חרן, גילה יעקב בקלות לבדו! ופרש"י הוא לא גלגל את האבן, לא דדרר, לא כתוב ויגלגל אלא ויגל, כמסיר פקק מהבקבוק!

ויותר מזה. התורה מספרת לנו להלן בפ' וישלח ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: זאת אומרת, **יש ליעקב אבינו כוח רוחני, חוזק על טבעי, והוא מצליח לנצח מלאך!**

הרי כשהיה אצל לבן הארמי שהיה מכשף גדול וערמומי ונוכל גדול ורצה לאבד את עם ישראל, יעקב יכל לו נגד הטבע כי הולך בתומו ה' עזרו. ובנוסף לזה הרי ה' נגלה ליעקב אבינו שוב ואומר לו לעלות לארץ כנען! וגם בדרכי ההשתדלות, הרי יעקב לא לבד, יש לו עבדים לרוב, ואחד עשר ילדים שכולם היו גיבורים, כמו שנלמד בפרשת ויגש על הגבורה שלהם.

והנה, למרבה הפלא בפרשת השבוע שלנו, וישלח, הולך יעקב אבינו לקראת עשו ואומרת התורה: "ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר איתו וגו' ויאמר

ההקדשה השבועית

חצנים הם אנחנו להקדיש

אלפי טלמי צארי הפרשה

להצלתהם או לעיני קדושתם

התקשרו עכשיו: 052-04-000-000

לימינו
יידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ססיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלתי
אסף בן חיה
רושין בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

ארבע מתנות וחיים במתנה

מסוגלת לדבר?"

המורה החלה לספר:

"בסייעתא דשמיא לאחר התפילות שהילדות התפללו לזכותה של אחותי, היא יצאה מכלל סכנה ותוך כמה ימים התאושה, חזרה לעצמה לבריאות איתנה ולרפואה שלמה, זה היה השלב הראשון. אבל השלב היותר מיוחד ומרגש הוא שאני נמצאת כרגע בבית החולים במחלקת יולדות. אחותי נמצאת לידי ואני מחזיקה תינוק ביד. אחותי היולדת מחזיקה גם היא תינוק שני, אמא שלי מחזיקה תינוק שלישי, ויש כאן איתנו עוד אחות שמחזיקה את התינוק הרביעי.

את הסיפור המרגש הזה סיפר הרה"ג רבי אשר קובלסקי ששמע אותו מבעלת המעשה, מאותה מרצה. פשוט מדהים לראות את הכח הטמון בתפילה. ארבעה תינוקות נולדו כעבור שנה מהמסיבה המרגשת ששם הבנות בכו והתפללו לבורא עולם תפילה שהורה ואמיתית. הבנות בכו והתחננו וביקשו מבורא עולם: אנא תרפא את אותה אישה.

צריכים אנו ללמוד מסיפור זה שיש לכל יהודי ויהודי מתנה אדירה מבורא עולם, יש לנו את כח התפילה, כוחו של עם ישראל הוא בפה. ארבעה תינוקות נולדו לאותה אישה שהרופאים אמרו עליה שיש לה רק עוד מספר שעות לחיות.

אך הסיפור לא הסתיים. אותה מרצה המשיכה בפעילות המבורכת שלה, וכעבור כמה שנים היא היתה במסיבה נוספת, ושם היא שומעת את שמה של אחת הילדות, ואז היא חושבת לעצמה רק רגע, השם הזה מאוד מוכר לי. ואז התברר שאחת הילדות שהיו באותה מסיבה זוהי היתה שנולדה בעקבות אותה תפילה שאותה מרצה התפללה עם הבנות והתפילה הזו פעלה את פעולתה, והיא היתה אחת הילדות מאותה רביעייה שנולדה.

אחוז והיא גם תזכה לילדים.

המורה ענתה אמן, כשדמעות בעיניה, אך הוסיפה ואמרה אני לא מאמינה.

אמרתי לה, את לא מאמינה, את לא מודעת לכוח הטמון בתפילה. ערך התפילה הוא רב, דעי לך שיש כאן כעת עשרות ילדות קטנות שהן תינוקות של בית רבן, נשמות מיוחדות וטהורות, וכשהן מתפללות, הן מזיזות הצידה את כל הדינים, את כל המחלות. דעי לך שהילדות הללו יכולות לבטל כל גזירה קשה ורעה, אני מציעה שנעשה שינוי בתכנייה למרות שלא כך היה כתוב בהזמנה, ואנו נגיד ביחד עם הילדות פרקי תהלים. נתפלל ברגש ואני מאמינה באמונה שלמה שבכח התפילה הזו, שילדות מבקשות ומתחננות, בורא עולם יקבל את התפילה שלנו.

המורה מאוד התרגשה לגבי ההצעה שהצעתי. היא לא חלמה בכלל שזה יכול להיות מעשי ולחולל שינוי. ואכן באותם רגעים עשו שינוי בתכניה. המורה צילמה מספר פרקי תהלים, הבנות אמרו את פרקי התהלים ברגש ובדמעות, התחננו וביקשו מבורא עולם שישלח רפואה לאחותה של המורה.

ואכן כך היה. התפילות בערו, הילדות ביקשו, ולאחר מכן התכנייה חזרה למתכונתה ובהמשך, האירוע הסתיים ונשכח.

כעבור שנה, מספרת המרצה, הטלפון הנייד שלי צלצל. ענית לטלפון, ומעבר לקו היתה אותה מורה. היא אמרה לי בהתרגשות:

"מדברת המורה, את עשית לנו תכנית בנושא התפילה במירון, את זוכרת אותי? אני נמצאת עכשיו בבית החולים ואני רוצה לדבר איתך."

שאלתי אותה בפליאה:

"מה, את עדיין בבית החולים עם אחותך? ענתה לי האישה, כן, אני נמצאת איתה בבית החולים, אני לא מסוגלת לדבר, אני מרוגשת."

"מה קרה?" שאלתי אותה, "מדוע אינך

סיפרה אשה שהיא בתפקידה עוסקת בחיזוק חשיבות עניין התפילה. היא מגיעה לבתי ספר למסיבות סידור, ושם היא מראה מצגת לילדות הקטנות שזוכות לראשונה בחייהן להתפלל מתוך סידור. היא עושה תכנית מרגשת בשירה ובזמרה ומחברת את הילדות לנושא התפילה.

לאחרונה היא השתתפה במסיבה ושם היא סיפרה סיפור מרטיט שהיא חוותה באופן אישי לפני מספר שנים, וכך היא סיפרה:

הוזמנתי למסיבת סידור של ילדות בנות חמש באזור הצפון - במירון. הצוות החינוכי עשה התארגנות גדולה, עשו תכנית מדהימה ומרגשת ותפקידי היה לרכז את הבנות, לשיר עמן ולמסור להן שיחה יפה ומרגשת על נושא התפילה.

הגעתי לשם, המסיבה היתה מאורגנת בצורה נפלאה, והכל בסדר מופתי. המסיבה היתה ערוכה כל כך יפה ובטוב טעם. הבנות שמחו, הן היו מאושרות, הן שרו. הבחנתי שהמורה זאת שריכזה את כל הקבוצה עמדה בצד, מעיניה זלגו דמעות ומבטה היה עצוב.

ניגשתי אליה ושאלתי אותה: מה קרה? מדוע את עצובה בכזה אירוע מוצלח ומשמח? הכל פה נזקף לזכותך, את צריכה לשמוח על הזכויות העצומות שיש לך...

המורה פרצה בבכי, ולאחר זמן שהיא קצת הצליחה להירגע היא סיפרה לי שיש לה אחות שנשואה שנים רבות ולא זכתה לילדים, אך זו צרה לא כל כך גדולה. הצרה היותר גדולה, שהאחות הזאת שאין לה ילדים היא מאושפזת בבית החולים, והיא נמצאת במצב קריטי. הרופאים פכרו ידיהם מייאוש, הם טוענים שבעוד מספר שעות היא תיפטר מן העולם. המורה בכתה ואמרה: מה אני מבקשת? אני כבר לא מאמינה שיהיו לה ילדים, אבל לפחות אני מבקשת שהיא תחיה, מדובר על אישה צעירה שסיכוייה לחיות אפסיים.

מספרת המרצה, שמעתי את דבריה של אותה מורה והשתתפתי בכאבה. אמרתי לה, אינני מבינה אותך, מדוע את חושבת שלא יהיו לאחותך ילדים? אני חושבת שצריכים להתפלל שהיא תחזור לבריאות איתנה במאה

"הצרה היותר גדולה שהאחות הזאת שאין לה ילדים מאושפזת בבית החולים..."

עשיית אהל בשבת

האם מותר לחבוש מגבעת רחבה בשבת? האם מותר לכסות כלי גדול עם מגבת?

א. אסור לחבוש בשבת אפילו בתוך הבית כובע או מגבעת שיש לו שפה רחבה טפח (8 סנטימטר) אם הוא קשה ביותר שאינו נכפף, שהרי זה עושה אהל עראי בשבת. ומכל מקום בזמנינו אין מקפידים שלא לחבוש מגבעת בעלת שוליים רחבות, כיון שהאיסור הוא רק כשיש ברוחב השוליים טפח, ורק כשהשוליים קשים ואינם נכפפים, ורוב המגבעות אין ברוחבם טפח, וגם מפני שהשוליים אינם עשויים כדי להגן ולעשות אהל, אלא עשויים לנוי וליופי.

ב. יש אומרים שמגירה שנשמטה כולה ממקומה ויש בעומקה חלל טפח, אסור להחזירה למקומה, כיון שעושה אהל. ובעיה זאת ישנה גם בשלחנות עם מגירות שיש בחללן טפח. וכן בארגז הירקות של המקרר שיש בחללו טפח, ולכן לדעת האוסרים יש ליזהר שלא להוציאו לגמרי לחוץ. ומכל מקום הנוהגים להקל בכל זה, יש להם על מה שיסמוכו.

ג. מותר בשבת לכסות כל כלי בכיסוי המיוחד לו או בכל דבר המיוחד לכיסוי, אפילו אם נוצר חלל טפח בין הכיסוי לאוכל שבכלי. וכלים קטנים כגון קדרות ושאר כלי סעודה מותר לכסותם גם במגבת וצלחת שאינם מיוחדים לכסות בהם, אבל כלי גדול כגון חבית גדולה אסור לכסותו כולו במגבת וכיוצא בזה שאינם מיוחדים לכסות בהן, אם נוצר חלל בשיעור טפח בין הכיסוי למה שבתוך החבית, אלא יניח קצת ממנו מגולה.

ד. מותר בשבת לכפות כלי גדול על גבי מאכלים לשמרם מפני החמה ומפני זבובים וכיוצא בזה, אפילו אם נוצר חלל טפח בין שולי הכלי למאכלים, שאין דרך בנין בכך להעמיד את הגג כשהוא מחובר כבר במחיצות, ולא גזרו חכמים על אהל עראי כזה.

ה. מותר לעשות לכתחילה בשבת מחיצה של עראי (ומה שאסרו חכמינו גם בעראי, הוא דוקא באהל שהוא גג), ואפילו שעושה אותה כדי להגן מפני החמה או מפני הצינה לא נחשבת כאהל בשביל כך, וכן אם עושה אותה בשביל הנרות של יכבו, או שעושה אותה לצניעות כגון להפסיק בין אנשים לנשים שלא יראו זה את זה-מותר.

ו. וילון התלוי לפני הפתח במקום דלת, אף על פי שהוא תלוי שם בקביעות מותר לתלותו בשבת, שכיון שהוא נע ונד ברוח מצויה, וגם אינו מעכב לעוברים ושבים דרך שם, אינו נקרא מחיצה קבועה אלא מחיצת עראי, וכל שלא עשויה להתיר-מותר. וכן יש להתיר מטעם זה לתלות הפרוכת לפני ארון הקודש אפילו אין שם דלת אלא הפרוכת עצמה היא מחיצה לארון, וצריך ליזהר כשתולה הילון וכיוצא שלא יתקפל ויכפל לרחבו טפח בשעה שתולה אותו, שנמצא עושה אהל בגג טפח, לפיכך אם הוא וילון גדול תולים אותו שני אנשים כדי שיתלוהו כולו כאחד ולא יתקפל, אבל אדם אחד אסור.

ז. מחיצה הקשורה לקיר כמו דלת מתקפלת, ואפילו אינה פרוסה מבעוד יום לרוחב של טפח אחד לפחות - מותר לפותחה בשבת, גם אם היא באה להתיר דבר בפתחתה.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

כל אחד והכאב שלו

ילדים-למרות נטייתם לקרוא בצורה מעוותת את המציאות-אינם משוגעים, חלילה... יש להם הגיון משלהם ולכל אשר הם עושים קיימת סיבה, שלפי אופק מחשבתם וצורת חשיבתם היא מושכלת והגיונית דיה, כדי לגבות ולהסביר את אשר הם עושים. גם אם אנו, כאנשים מבוגרים, רואים את סילוף העובדות ועיוות המציאות, לא נוכל להתעלם מן העובדה, שהחשיבה הילדותית הזו והמסקנות שהיא מניבה, היא "האמת" של הילד. אם אנו רוצים באמת ובתמים לעזור לו, ובפרט אם חשוב לנו שהוא יבחין ויכיר בכך שאנו מבקשים לבוא לעזרתו, עלינו לכבד את האמת שלו, דהיינו: לפעול רק אחרי שאנו מבינים אותה.

נקודת המוצא ההחלטית, כביכול והילד טועה בכל, לא תסייע לנו להעלותו על פסי חשיבה הגיוניים. אם רצון כנה ליישר את דרכיו מפעם בננו, עלינו להבין קודם את הדברים כפי שהם נתפסים בעיניו, ורק לאחר מכן לנסות להעמידו על טעותו.

זאת ועוד, לפעמים עוצמת הרגשות של הילד והכאב העמוק שהוא מביע, אינם נתפסים בעינינו כדבר הגיוני, משום שהם נובעים מדברים זוטרים ושוליים, שבעיני המבוגר אין בהם חשיבות מספקת כדי לעורר כאב כה חזק. מי שדן את ילדיו בצורה כזאת, גורם להם עוול נורא ושוגה בהערכת תחושותיהם. רמת הכאב של ילד המתמרמר על כך שהוא קיבל שש סוכריות בעוד שאחותו קיבלה שבע, זהה בדיוק לכאב והתסכול שחש אדם מבוגר, שלא קידמו אותו במקום עבודתו והעדיפו את חברו על פניו. ילד המגיע הביתה סרו וזעף על חבריו שלא שיתפוהו במשחק הכדור, חווה בדיוק את התסכול של אדם שקיבל מכתב פיטורין ממקום עבודתו.

אם ננסה להרגיעו בנוסח "משחק כדור זה לא סוף העולם", נשכנע אותו רק בעובדה שאנו לא הכתובת הראויה לתלונות. מה שנחוץ אנו, זה לרדת יחד אתו לשורש הבעיה, כפי שהוא רואה אותה, ולגלות הבנה למצוקתו.

הדברים אמורים לא רק ביחסי הורים לילדיהם, אלא בכלל יחסי האנוש בחברה. אנשים נוטים לקבל את כאב הזולת כדבר קל יותר לעיכול וכמשהו שאינו כה מעיק, בה בעת שהם דורשים שכולם יבינו את כאבם ויזדהו עם רגשותיהם המציפים אותם... זו גישה נטולת אמפתיה, של אנשים הרואים רק את עצמם דרך המשקפיים שהם מרכיבים על אפם. לעומתם, אנשים שחניכו עצמם ופיתחו רגישות לחוש את לב הזולת ולחלוק עמו בכאבו מתוך שותפות, מבינים שכאבו של כל אדם הינו דבר מוצדק מכל סיבה שתהיה. אפשר אולי להקל מעט על כאבו, כשנפתח לו את העיניים ונגלה לו צדדים נוספים שכנראה לא הבחין בהם מרוב התמקדות במצוקתו. אך לא נוכל לעשות זאת, קודם שנבין היטב מה כואב לו ומדוע, ונזדהו עם עצם תחושת הכאב שהוא חווה.

אי אפשר להפריד את התנהגותנו עם ילדינו, מצורת היחסים שאנו מנהלים עם שאר הבריות. גם גילוי האמפתיה, חייב להתחיל ביחסינו בחברה ויפה שעה אחת קודם. ומי שרוצה להצליח בחינוך ילדיו מבלי שיגלה אמפתיה בהתנהגותו עם שאר בני אדם-ימשיך לדרוך באותו מקום, גם ביחסי התקינים בחברה וגם במערכת הענפה של "קצרי תקשורת" שינהל עם ילדיו.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

מה ה' רוצה ממני?

שלומך, אין כמוך בעולם, את האמא הכי מיוחדת", כל התרופות שהיא בולעת לא ירפאו אותה כמו הטלפון הזה, ואתה אומר אין לי זמן, אני עסוק!

אומר אלקים, אני לא צריך קרבנות של בהמות, אני רוצה שתקריבו את עצמכם אחד לשני.

בפרשת וירא כתוב שהקדוש ברוך הוא בא לבקר את אברהם אבינו ביום השלישי למילתו, אומר אברהם לקב"ה, תמתין לי כי יש כאן איזה ערבי שאני צריך לתת לו מים לרחוץ הרגלים ולתת לו משהו לאכול, ומכאן למדו חז"ל שגדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני שכינה.

שואל רבי יצחק בלאזר, "אני לא מבין, איך יתכן דבר כזה, מי יותר חשוב מהקב"ה בעצמו", ומתוך, אם אתה יושב עם הקב"ה זה סוג של הנאה ועידון גדול, ואין כאן עשיה, אבל לתת אוכל לאורח זו עשיה של מצוה, שהיא גדולה יותר מהקבלת פני שכינה! ועוד אפשר לומר, שכל תכלית התורה היא שיהיה שלום ואהבה בין הבריות, ומי שמכניס אורחים מרבה אהבה ושלום בעולם, ודבר זה עושה נחת רוח לבורא עולם, אומר אלקים, "לי חשוב יותר שאתם תסתדרו ביניכם וגם אם זה על חשבונך, אני שמח!"

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר 'ישיבת אור דוד' להרצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

מי שמאמין ובוטח בבורא עולם, קל לו לגמול חסד עם הבריות, כי הוא משתדל להתדבק במידותיו של ה' יתברך שכולו חסד ורחמים. כתוב באבות דרבי נתן (פ"ד), פעם אחת יצא רבן יוחנן בן זכאי מירושלים ורבי יהושע הולך אחריו, ראה רבי יהושע את בית המקדש בחורבנו והתחיל לבכות, "אוי לנו על בית אלוקינו, מקום שמכפרים בו עוונותיהם של ישראל שהוא חרב", אמר לו רבי יוחנן, "בני, אל ירע בעיניך, יש לנו כפרה אחרת שהיא כמותה וזו גמילות חסדים!"

אומר רבי יוחנן שאסור להצטער על העבר, כי יש לנו משהו יותר טוב מבית המקדש, "כי חסד חפצתי ולא זבח", אומר אלקים אני לא רוצה בית המקדש אלא חסד, אני רוצה שתתן את עצמך למישהו אחר, "חסד חפצתי", זה לאו דוקא כסף, כתוב "ותפק לרעב נפשך", אם יש אדם מסכן רעב ללחם, תן לו את הנפש שלך, תפייס אותו בדיבורים, תעודד אותו, ומי שמפייסו בדברים מתברך באחד עשר ברכות, לפעמים אבא שלך יושב כל היום לבד בבית, ומצפה שמישהו יבוא לבקרו, שמישהו ישמע אותו, ואין לך זמן.

אומר רבינו בחיי "שמועה טובה תדשן עצם", אם אתה נותן למישהו שמועה טובה לאוזן, רפאת אותו יותר מכל הגוללות והתרופות. האוזן נותנת רפואה לכל הגוף, אם אתה נותן אוזן קשבת נתת לו חצי רפואה. התקשרת בטלפון לאמא שלך ושימחת אותה, ואתה שואל "אמא מה

בוא והכנס ברכה לביתך

הכנס קופת צדקה לביתך ותהיה שותף לכל פעילות הענפה של

מורנו ורבנו הרה"ג **דניאל זר** שליט"א

לפרטים נוספים: 03-5701212
ניתן להעביר שמות לברכה מאת הרב

ישיבה לבעלי תשובה | כולל אברכים | תלמודי תורה | גנים | בית ספר לבנות | הדרשה השבועית | מדרשייה | עזרה למשפחות נזקקות